

תקציב לאיש במחנה אסון בן 12 איש הנמשך 14 יום

כלכלה לפי 110 סא"י ליום	1,540 לא"י
נסיעה וחזרה (הסמוצע)	-250
הוצאות סיכון	-400
צרכי לימוד שונים (תחמושת תנתן מהמסמרה)	-100
כלכלה לשני מדריכים (-2 לא"י האיש)	-34
יחסים וכו'	-180
רזרבה לשונות	-190
	<u>3,000 לא"י</u>

נוסרים מקבלי שכורות ישתתפו ב-1 לא"י ע"ח הכלכלה.

המדריכים והתחמושת לאיסון יינתנו מהמסמרה או הצבא.

ס"ה 80 נוסרים מקבלי שכר

64 נוסרים מיוחדים.

פ-6:00 עד 10:00 התקיימה פגישה עם כמה חברים (המסמרת הצעירה):

בנקובר, סירני, ר. רבינוביץ, זיוסה, דובדבני, קוסוי, גוסהילף, שרף, שקולניק, רפסור, בהיר, דוב הוז, אשיץ, ס. לוביניקר.

העמדתי בפניהם את הטאלה כיצד נעסוד בסצנו הפנימי בפני הספר

הלבן.

שקולניק סבור, שהחלטת המועצה לא היתה אלא ספרות. בכל אופן הוא

לא ידע את הכוונה, אבל הוא ספך על כך שיש בוודאי מישהו היודע מה שהוא

רוצה ובטעת הצורך יינתנו הוראות.

לוביאניקר סבור שבעצם ברורה תכנית הפעולה, והיא לא סרד ולא

סירור אלא עליה, התייבות, התגוננות כלכלית ויש רק שאלה תכנית וכספית

של ביצוע. אם כי נעשו כמה פעולות חשובות, יש הרגשה בציבור שאין

הפעולה נעשית. כמה דברים אינם נעשים באמת מפני שתי סיבות: (א) חולשה

אירגונית - עדיין לא נקבע נוסח הפעולה לשעת חירום. (ב) מפני שחלק

התכנית הגשמתו תלויה בציבור הבעל-ביתי של הישוב, וחלק זה אינו גשסע

למוסדות.

בנקובר סבור, שעדיין אין הסכם בנוגע לקו, לסל, כיצד נתיחס

לפעולות הרביזיוניסטיות. אפילו בתוך הסורה יש מבוכה וסרירות.

חילוקי הדעות יש לא רק בתוכנות אלא גם בקרב האכרים. לא כולם מקבלים